

ZVEZA REZERVNIH VOJ. STAREŠIN

Strokovni pouk v bazi

Tudi letos bodo krajevne organizacije nosilke strokovnega pouka: taktična naloga na temo »obramba«

Na osnovi smernic republiške konference ZRVS so se v občinski organizaciji rezervnih vojaških starešin Bežigrad z vsvo odgovornostjo lotili izdelave srednjeročnega programa dela za obdobje 1981-1985. Po skrbno pripravljenem gradivu, ki je bilo sprejeto na izredni seji občinske konference ZRVS 10. junija, so pričeli pripravljati letni načrt dela za sezono 1980/81.

Najagilnejša je bila pri tem vsekakor komisija za strokovno vojaško usposabljanje in idejno politično izobraževanje, saj je v celoti izdelala in sprejela letni program dela ter pri-

pravila potrebno gradivo kot pripomoček za pripravo seminarjev in izdelavo taktične naloge.

V organizaciji RK ZRVS se je 11 Bežigradčanov septembra udeležilo seminarja za predavatelje težiščnih tem in programa izobraževanja in usposabljanja.

Tudi občinska organizacija je že v začetku oktobra organizirala seminar za vse izvajalce strokovnega pouka, ki se ga je udeležilo 41 aktivistov iz krajevnih organizacij. Na seminarju so obdelali organizacijske metodike dela ter gradivo, ki bo služilo aktivistom za sesta-

vo teme »obramba« in pripravo seminarjev po krajevnih organizacijah. Prikazali so tudi učne filme.

Navodila za izdelavo taktično orientacijske vaje, ki bo spomladi 1981, so skrbno pripravljena in bodo krajevnim organizacijam v veliko pomoč. Tako kot lani bodo tudi letos krajevne organizacije nosilke strokovnega pouka. Vsaka krajevna organizacija bo sestavila skupino, v kateri bodo predstavniki različnih rodov, ki bo izdelala taktično nalogo. V letošnjem programu bodo večjo skrb posvetili strokovnemu izobraževanju nižjih rezervnih oficirjev in občanov brez čina, ki so na odgovornih mestih v SLO.

DUŠAN REBOLJ

25 LET GASILSKE ZVEZE

Ponosni gasilski prapori

Proslava ob jubileju ter prikazi dejavnosti s tekmovanjem - Gasilska odlikovanja in priznanja

V prvi polovici oktobra je bilo med bežigradskimi gasilci svečano. Prav ta čas je minil dan, ko je bila pred petindvajsetimi leti ustanovljena občinska gasilska zveza.

Poleg tekmovanj, prikazov gasilskih vaj, reševanja ponesrečencev iz gorečega poslopja in drugih veččin je bila v veliki dvorani družbenega centra še osrednja proslava, namenjena počastitvi visokega in redkega jubileja.

Na tej slovesnosti je podpredsednik občinske gasilske zveze Janez Blaž najprej obudil spomine na prehojeno pot, vse od leta 1955, ko sta bili na območju današnje bežigradske občine dve gasilski zvezi, pa do leta 1961, ko sta se združili v eno in imeli je 40.700 starih dinarjev, osnovnega kapitala ki so ga pridobili na gasilski veselici.

Stvari so se krepko spremenile in današnja gasilska zveza Ljubljana Bežigrad pomeni tako po usposobljenosti članov, kot po tehnični opremljenosti, izredno važen de-

javnik pri čuvanju družbenega in zasebnega premoženja.

V slavnostnem govoru je predsednik občinske konference SZDL Joško Pirnar, še enkrat poudaril velik pomen gasilstva, pa ne zgolj zaradi svojega strokovnega, ampak tudi zaradi družbenega poslanstva. Podčrtal je, da so gasilske zveze in društva v prateklosti, z vsem svojim delovanjem pomenila močan oporni steber slovenstva in meritve nacionalne zavesti, v današnjem času pa pomenijo gasilski domovi in gasilske prireditve edinstven način družbenega življenja in dogajanja, ki je našlo svoje ustrezno in uveljavljeno mesto v socialistični zvezi. V drugem delu slavnosti so podelili odlikovanja gasilske zveze Rajku Bašlju, Joškotu Pirnarju, Stanetu Komaru, Janezu Riglerju, Francu Tegluju in Franciju Mekindju, za uspešno in vsestransko pomoč pri delu občinske gasilske zveze. Gasilskim aktivistom Lovru Dečmanu, Janezu Blažu, Vinku Škerliju in Raj-

ku Bašlju pa so v zahvalo za dolgoletno delo in napore podelili umetniške slike akademskega slikarja Franca Godca. Gasilsko svečanost so zaključili s kulturnim programom - petjem in recitacijami.

Prvo oktobrsko soboto in nedeljo je bilo na nogometnem igrišču v Podgorici zelo živahno. Nogometne so zamenjali gasilci in fantje, razporejeni v gasilske oddelke civilne zaštite.

Pod organizacijskim vodstvom občinske gasilske zveze in domačega gasilskega društva se je dva dni odvijala revija usposobljenosti gasilskih enot civilne zaštite in gasilskih društev.

Enote so se na prikaz dejavnosti vestno pripravljale - v opremljanju, spretnosti pri rokovanju z gasilskim orodjem ter v pridobivanju telesne kondicije. Pri tem ne gre prezreti dejstva, da so bile gasilske enote tudi pripadnice nežnega spola.

Na tekmovanju so enote civilne zaštite tekmovale v dveh disciplinah: vaji gasilskega oddelka z odvzemanjem vode preko hidranta v suhi izvedbi, ter tekmovalni štafeti na 350 metrov dolgi progi.

Prva disciplina je imela značaj taktične vaje, druga pa je bila športna kjer so uporabljali različno gasilsko orodje premagovali ovire kot: rov, visoka in nizka gred, ograja, lestev...

Organizacijski in sodniški zbor sta solidno opravila svoje delo. Za varnost je poskrbela narodna zaščita, za prvo pomoč pa enote civilne zaštite iz Iskre in Energoinvesta.

Podobno kot v Podgorici, je bilo teden dni kasneje na ploščadi Edvarda Kardelja. V organizaciji občinske gasilske zveze in občinskega štaba za civilno zaščito so uprizarili prikaz gašenja in reševanja ponesrečencev. Sodelovala so bežigradska gasilska društva, del poklicne gasilske brigade ter enoti civilne zaštite iz krajevnih skupnosti Ivan Kavčič ter Avtoobnove.

Ogledna vaja, z več kot 110 udeleženci, je bila izpeljana brezhibno, gasilci so po alarmu bliskovito prispeli na kraj požara, gasili in poskali ter rešili »ranjence«, ki so jih v »oskrbo« dobile enote prve pomoči civilne zaštite. Ob koncu so izdelali še analizo iz katere so ugotovili niz koristnih in poučnih zaključkov.

PLAKETE IN ZNAČKE SPV

Vzorni na cesti

V začetku oktobra je naš občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu podelil tradicionalna priznanja vzornim voznikom ter aktivnim delavcem na področju preventive in vzgoje v prometu. Odlikovanci so dobili plaketo vzornega voznika ali pa značke sveta.

Plakete vzornega voznika za leto 1980 so prejeli: Janez Rigler, Vlada Pušenjak, Franc Belčič, Marija Zlobec-Skaza, Savo Milič, Ivanka Lovec, Mara Radinja, Vid Zor, Viktor Hruševar, Anton Kokalj, Marjan Gregorčič, Franc Železnik, Franc Juha, Gvido Stres, Stefan Kovač, Franc Pestotnik, Viktor Strmečki, Rudi Pungercar, Alojz Vallič, Jožica Bogdan, Jože Kolednik, Stjepan Mučić, Franc Siak, Peter Mohar, Ivanka Kikelj, Borut Binter, Terezija Valentin, Bojan Mlakar, Janez Trojanšek, Milena Gosnar, Herman Krpič, Liljana Resinović, Zvonko Sotlar, Angela Javornik, Ivan Kisovar, Vlado Kobal, Andrej Frlič, Jože Dolinar, Anton Urankar, Marija Turnher, Bogomir Trčič, Marko Siatner, Srečo Levstek, Andrej Žuraj, Karol Kokalj, Darinka Bohinc in Marjeta Krstič.

Zlate značke SPV so dobili: Janez Janželj, Miro Trčič, Marjan Hočvar, Boris Butina, Franc Cerkvenik, Ivanka Kikelj, Pavel Ambrož in Bojan Cerkvenik.

Srebrnih značk sta bili deležni Meta Železnik in Mira Belotti, bronaste značke SPV pa so prejeli: Brane Potočnik, Borut Binter, Ivanka Lesar, Metoda Koder Rafael Drašler, Bernarda Gallič, Zvonko Sotlar, Mehmed Heco, VIII Grebenc, Janez Gubanec in Milena Opaškar. Cestitamol!

DOLANI IN POHORCI

Pobratenje borcev in gasilcev

Krajevna organizacija Zveze borcev NOV Dol-Beričevno in gasilsko društvo iz Dola sta se lani pobratila z borci in gasilci z Lovrenca na Pohorju. Listino o pobratenu so podpisali lani v novem gasilskem domu, goste pa so povabili tudi na Korant, kjer so jim spregovorili o spomeniku - javki Bor.

Letos so jim obisk vrnil. Okrog 50 borcev in gasilcev ter predstavnikov družbenopolitičnega življenja krajevne skupnosti je ob denarni podpori tovarne JUB in sveta kra-

jevne skupnosti z avtobusom odšlo na Pohorje. Tam so jih pričakali z godbo, izmenjali so si darila, nato pa sta spregovorila domačin, predsednik ZB NOV Mirko Torej in tajnik ZB NOV Dol-Beričevno Janez Drnovšek. Na športnem igrišču so pripravili kulturni program, ogledali so si osnovno šolo, sledila pa je prijetna zabava.

Med številnimi razgovori so izmenjali izkušnje, vsi Dolani pa komaj čakajo novo srečanje prihodnje leto.

JANEZ DRNOVŠEK

REZERVNI STAREŠINE

Vsak ve svojo nalogo

Občinska konferenca ZRVS Bežigrad je prejšnji mesec organizirala posvet svojih aktivistov. Na posvetovanju so preko 80 članov iz krajevnih organizacij seznanili z nalogami, predsednik organizacije Jože Šeme pa je spregovoril o vojaškopolitičnem položaju v svetu. Med nalogami je v ospredju takojšnje ustanovljanje predsedstev in komisij ZRVS v novih krajevnih skupnostih in določanje starešin RVS za izdelavo taktične naloge, vodenje seminarjev ter druge naloge. Predsedniki krajevnih organizacij in predsedniki komisij morajo poskrbeti za svoje namestnike. Vse člane predsedstva pa je treba zadolžiti in tako vzpodbujati kolektivno vodenje in odgovornost. Pri izvajanju nalog ljudske obrambe in družbene samozastite morajo v osnovnih in srednjih šolah delo še bolj popestriti.

DUŠAN REBOLJ

SREČANJA

Zavestno obnašanje je več kot disciplina

Za šolanje v splošnih in strokovnih srednjih vojaških šolah ter akademijah se slovenski fantje zelo redko odločajo. Med tistimi, ki se opredelijo za vojaški poklic, je največ mladeničev iz manj razvitih krajev Slovenije.

Na prate lahko prestejemo Ljubljance, ki so izbrali težak, zahteven, toda časten poklic starešine JLA. V tem šolskem letu pa so se na splošno srednjo vojaško šolo »Franc Rozman-Stane« vpisali kar trije Bežigradčani: Boštjan Juras, Robert Ferko in Robert Kranjc.

- Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Boštjan: »Vedno sem si želel biti starešina, da bi vodil enoto vojakov, jih učil. Ko sem bil na atletskih tekmovanjih v vojašnicah sem si bolj podrobno ogledal vojake, njihovo delo, opremo, orožje in tako vzljubil vojaški poklic. Posebej me zanimajo oklepne enote. Bom starešina-tan-kist.«

Robert F.: »Veselo do orožja in druge vojaške tehnike ter delo z ljudmi me je pritegnilo v ta poklic. Veseli me planinska pehota, ker rad planinarim. Kot starešina JLA bom še več koristil obrambi in zaščiti samoupravne socialistične Jugoslavije.«

Robert K.: »Ko sem bil še majhen, sam si želel postati miličnik ali poklicni vojak. Odločil sem se

za starešino JLA, ker me ta poklic bolj veseli, ker je zelo zahteven, odgovoren, obenem pa časten in zanimiv.«

- Dober mesec dni ste že v tej šoli. Ali ste se že prilagodili?

Boštjan: »Kljub temu, da je red malo strožji, mi ni težko, ker sem bil tudi doma navajen na spošto-

preden sem se dokončno odločil za to šolo in vojaški poklic.«

- Kako preživite prosti čas?

Boštjan: »Imamo dovolj prostega časa, da »skočimo« v mesto, da obiskujemo katerega od mnogih krožkov. Zanimata me odbojka in folklor. Na ta način uveljavljam svoje interese. Vča-

Pogovor s prvimi tremi Bežigradčani, ki so se vpisali na splošno srednjo vojaško šolo Franc Rozman-Stane

vanje »hišnega reda«. Tukaj sem spoznal veliko dobrih prijateljev, posebej pa v vojaškem letovišču »13. maj« v Fažani pri Puli.«

Robert F.: »V začetku je bilo malo težje zaradi domotožja, posebej zaradi bližine doma. Vendar sem našel veliko dobrih prijateljev, med njimi tudi Boštjana in Robija, s katerimi smo prijatelji še od prej. Z Robijem sva hodila v isto osnovno šolo, sedaj pa sva oba v 1. c razredu.«

Robert K.: »V začetku me je domotožje vleklo k staršem. Potem sem spoznal nove prijatelje, prilagodil sem se delu in življenju, ki je tukaj izredno razgibano. Z vzgojitelji se dobro razumemo. Tudi naš razrednik, Joco Lončarjevič, razume naše probleme. Ni težko, kakor so nekateri govorili,

sih si ogledam kakšen zanimiv film na šoli ali na televiziji, berem ali se pogovarjam s prijatelji. Ob koncu tedna pa grem domov. V našem šolskem pravilniku je zapisano, da ne sme ob koncu tedna domov, kdor se slabo uči in ima negativne ocene, ker se mora pod kontrolo učiti v internatu. To nas vzpodbuja k prizadevanju in boju za boljši uspeh.«

Robert F.: »Hodim k pevskemu krožku ter igram namizni tenis. Včasih grem popoldan, med kosilom ali učnimi urami, v mesto, v sredo po večerji pa tudi domov. Med prostim časom berem knjige ali pa sem v telovadnici pod koši.«

Robert K.: »Sem član likovnega krožka in upam, da sem bom naučil slikanja. Če bo možno,

bom sodeloval tudi v gimnastičnem krožku. Med prostim časom grem v mesto, včasih domov na Črnuče, ali pa berem, se pogovarjam s prijatelji in igram košarko.«

- Kaj poveste prijateljem doma, ko vas vprašajo, kako je v tej šoli?

Boštjan: »Povedal sem jim, da ni tako kot si oni predstavljajo: strogo, togo, nevdružno... Življenje v vojaškem internatu je zelo urejeno, organizirano. Seveda, ni se dovoljeno obnašati po svoje, delati kar hočeš. Imamo »hišni red«, dnevni spored dela in po malem navajanje na vojaško življenje. Urimo se tudi vojaških veščin.«

Robert F.: »Tudi jaz menim podobno kot Boštjan. Učna snov je zanimiva in privlačna, v tej šoli se veliko učimo.«

Robert K.: »V pogovoru s prijatelji jim skušam popraviti napačno podobo o strogi vojaški disciplini. Prvič, pri nas v internatu smo besedo disciplina opustili. Mi pravimo: zavestno obnašanje, kajti od posameznika in njegove zavesti je odvisno ali se bo obnašal v skladu z normami, ki so nujne v organiziranem kolektivnem življenju. Za nas, bodoče starešine je takšno zavestno obnašanje še posebej nujno. Če se tega zavedaš, pa ni težko.«

IVAN ŠUČUR